

KIS-CZELL ÉS VIDÉKE

KÖZÉRDEKŰ FÜGGETLEN UJSÁG.

Megjelen minden vasárnap.

Jellege: »Közdelem az igazságért!«

Előfizetés ár:

4 fét. Negyedévre . . . 1 frt — Kr.
 Éves . . . 2 „ Egy évi szám ára — „ 10 „
 Hirdetések árszabály szerint számítanak.

FŐSZERKESZTŐ:

HUSS GYULA.

FELTÖLTŐ SZERKESZTŐ:

HUSVÉTH SÁNDOR.

Hasznosítás és kiadóhivatal:

Kis-Czell, Gyarmati-ér 76. szám Ide intézendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden küldemények. Névtelen levelek figyelembe nem vétetnek.

Gazdasági Hírlapok

Kis-Czell, 1899. július 15.

Most, a nyár folyamán, mikor a földművesgazda a természet megáldotta föld gabonát aratja, különféle terményeit gondozza, ápolja s kéri a magyarok nagy Istenét, hogy amit a természet megadott s megadhat: ne vonja meg gyarló életétől — eszünkbe jutnak azon szomorú gazdasági közállapotok, amelyekben a kisgazdákat jelen helyzetük közepette, a természet megteremtette bajok hiányos ismerete sodorta; s a melyekben rövid pár hónap múlva, mint eladó fog szerepelni a világ piacán.

A hiányos gazdasági ismeretek folytán nem tud a kisgazda kellően, s idejekorán védekezni a peronospora s a szőlő egyéb betegségei ellen; meg sok esetben verejtékekkel művelt veteményeit, — hogy egy szép napon a földnek milliárdnyi férgi közül miféle veszedelmes állat pusztítja el, nem képes fedezni, s ellene védekezni.

A világ piacán pedig — mert még nem tud átlátni a svindlerian, fogalma sincs a bözre respekulációjáról — többször veszedelmes egyéniségek karmai közé kerül, s verejtékének jutalmát mások vágják zsebre.

Hát mindezeket multhatatlanul segíteni kell a közigazgatásnak, a vármegye gaz-

dasági egyesületének egyaránt. A gazdasági felügyelők, ne csak éppen a körutazásoknak tegyenek eleget, hanem tartsanak vidékenként értekezéseket s tapasztalataikat világos magyarázatokkal tárják a gazdák elé; mint a hogy ezt több ügybuzgó kiküldött gazdasági felügyelő is cselekszi. Akkor aztán hálásan megköszöni és bizalommal fog emlékezni a földművelő nemzedék a hatóság közegéről; nem pedig, — mint például, ha a kerületi szőlőszeti felügyelő egy vinczellér kíséretében megteszi körutját a szőlőhegyekben s aztán, mint aki jól végezte dolgát vissza rándul otthonába — hogy elmonja róla a garda: *itt volt a filloxerás.*

Szégyenére van ez a mai rendszernek, szégyenére az intéző kötékek.

Minden esetre üdvös dolog volna, ha a kis czelli járási szőlőszeti felügyelőjét Páparól a járás székhelyére helyeznék át, mert bíz a szőlőtermelésnek jóval nagyobb itt a dominancia, mint Pápa vidékén. Itt van az Európaszerte ismert nagy bortermő Sághegyünk, hol vannak birtokokosok, kiknek a peronospora megsemmisíti bortermését, s nem tudja elgondolni mi veszedelem érhetne szőlőjét. Nemcsak hogy üdvös volna az áthelyezés, de határozottan szükséges is.

Van a kis czelli járásnak egy gazda-

sági egyesülete, mely a vármegye központi gazdasági egyesületéhez, mint fiók-egyesületéhez gravitál, melyet néhány ügybuzgó lelkes gazdász, a gazdaközönség óriási érdeklődése mellett, néhány év előtt megalakított. De az érdeklődés — ugylátszik — csak a szalma tűz lobbanó lángja volt, mert már szunnyadozóban van e hasznos intézmény s alig hallunk róla életjelet. Pedig ezen egyesület tevékeny missziót végezhetne a gazdaközönség közjává sok tekintetben. Mint egyesület hatalmas piacot teremthetne e vidék gabnatermelőinek, kik bizalommal hozhatnák ezen piacra értékesíteni egész évi fáradaimuk gyümölcsét.

Azután meg számos gazdasági kérdésekben tevékeny munkálkodással eredményel működhetni a káros gazdasági közállapotok megszüntetésén.

Am ha a nemtörődomség zsbasztja a vezető egyéniségek kedélyeit, akkor a kisgazda nemzedék nem tud előtörni helyzetén segíteni s a tönk szélére jut, mint ahogy egy vezérnélküli tábort az ütközetben megsemmisül.

De hát ébredjen fel az ambíció! A hálás földművelő-népnek még unokája is áldani fogja azt a férfit, ki apát a kultur haladás útján vezérelte, oktatta tanította.

Husvéth Sándor.

TÁRCZA.

Béke.

Írta: Lux Terka.

A beteg gyermek lehunyt szemekkel, lélegzetét visszafojtva, figyelt. Az anyja azt hitte, hogy alszik, de a szemhéjak gyakori megrebbenése, a mi az ébrenlét jele, mégis megzavarta. Szerető aggodalommal vizsgálta a gyermek arcát s végre föléje hajolva, halkán suttogetta:

— Alszol drágám?

A gyermek megrázta a fejét.

— Talán valami fájdalmat érzel? — kérdezte az anya císápadva.

— Nem, — suttogetta a gyermek.

Az anya most egészen föléje hajolt és gyöngéden megcsókolta a homlokát.

— Tehát mi bajod van?

Erre a kérdésre a gyermek felnyitotta a szemét s az ablakra mutatott.

— Valaki jár, a ház előtt.

Az anya hallgatósított, de nem hallott semmit. Képzlődől, — szólt reszkette az ijedségtől, hogy ismét lázroham lepi meg a gyermeket, de ez nyugodtan nézett reá és megrázta a fejét.

— Nem képzlődöm, — szólt határozottan.

— Ha nem hiszel nekem, nézz ki az ablakon és meg fogod látni, hogy csakugyan jár odalent valaki.

— De hát ki járna ott, a ki minket érdekel? — kérdezte bánulva. — Most, ilyenkor, éjfélután?!

A gyermek ismét lehunyt a két szemét s a mint hosszú, lecsukott pillái alól két fényes könyesepp szivárgott elő, alig hallhatóan suttogetta:

— A papa jár ott.

Az asszony rémülten, tágra nyílt szemekkel állt az ágy mellett s az ijedségtől nem tudott szóhoz jutni. A gyermek is hallgatott. A beteg szobát kicsiny, halvány rózsaszínű éjjeli-lámpa világította meg s szelíd, ködös fénybe burkolta a puritán egyszerségű butodarabokat. Intenzív fényben egyedül a gyermek ágya fölött függő nagy kép ragyogott, rajta a glóriás-fejű szelíd Jézussal s körülte a meztelen, gondörfűtű kisdedekkel.

Nehéz, bubánatos éjjelt csend börtöl s szobára s e csöndben szinte hallotta a megfagyott asszony a nagy Istenember szavát. — Engedjétek hozzám a kisdedeket. — Akkor még megfogta a Megváltó, mikor imogy állította fel a szobát, de ha most hívná, magához, az ő fiát, egyetlen gyermekét, a kihez rajta kívül még egy embernek van joga!

E gondolatra az asszony magánkívül kulcsolta össze két kezét a fején s mintha bírául hívná fel azt a glóriás fejű Istenembert, így beszélt magában:

— Gyermekhez, hitveshez, becsülethez; az emberkehez, mindenhöz elvesztette a jogát az az-

nel, hűhódott. Szégyent hozott a családjára, gyámságát a gyermeke nevére!

A nagy bíró, az Istenember, az éjszaka csendjében mintha megmozdult volna, szomorúan nézett a keserűségtől és gyűlölettel vonagló asszonyra és így felelt:

— Mert ember volt, megtévelyedett s mint ilyen, megbűnhődött. A társadalom kibőbta kebléből, a családja megtagadta s te, a hitves, lezártad magadrol és gyermekedről még a nevet is annak, a kit egykor szeretted. Pedig asszony vagy, a ki kezelebb vagy az Urhoz mint a férfi, mert az Ur az asszony szívébe csak szeretetet és bocsánatot oltott. Oh, tanulj az én atyámtól, a nekem igralma olyan nagy s a te világhírség, a plátt gyűlöletted olyan kicsiny!

Az Istenember képe alatt a beteg gyermek megmozdult, felnyitotta a szemét s halkán szólt az anyjának:

— Mamám, valmit akarok neked mondani.

Az asszony kezébe fogta a gyermek sovány kis kezét s zokogását visszafojta leült az ágy mellé.

A gyermek pedig beszélt:

— Két hét előtt láttam először a papát. Akkor volt ez, mikor künn voltam veled a Városligetben s a tő-pártján ulve te olvastál én meg a hatyukat ettetem. Te nem láttad ott azt a sápadt, sovány embert, rossz ruhába öltözve, ott közel én hozzá, a mint egy padon ül, egy bokor által eltakarva; de én láttam és néztem.

A ki a magyar társadalom életét mélyreható tekintettel vizsgálja, annak okvetlenül azt a szomorú észleletet kell tennie, hogy a tulajdonképeni magyar néppel nem törődnek érdeme szerint, sőt legvitalisabb érdekeit sem respektálják.

Értjük: a szegényebb földmivelő osztályt, a melynek nehéz munkában telik el egész élete; kasza és kapa töri fel kezét; asszonyainak halvány, piros rózsáit lesüti az égető nap heve; gyermekeit korán hozzá kell szoktatni a terhes mezeti munkára s a szőlő megművelésére, — mert drága a kenyér, kivált ily nehéz időkben.

Izzadással és véres verejtékével keresi mindennapi kenyerét, a melynek gyakorta megzökölése is keserűvé válik az adó exekució által.

Közügyek nem érdeklik és nem is érdekelhetik, mert azok iránt nincs, de nem is lehet fogalma vagy érzelme. Azt a hitet táplálja magában, hogy ő nélküle is mindent végeznek — az urak Számítása persze nem terjed odáig, hogy azok biztosság nélkül, de róla is.

Helyzetük természeténél fogva még a legegyszerűbb községi ügyben sincsenek annak rendje és módja szerint képviselve, a kik pedig a földmivelő osztályból képviselők, azok mindnyájan jómódúak, vagyosok; de kitűnnek még értelmességük által is. Ezek azonban számuknál fogva nem képesek szegényebb polgártársaik igényeit befolyásukkal érvényesíteni.

Ilyen körülmények folytán a szegényebb osztály érdekében természetesen nem törődnek semmi, vagy ha igen, úgy az nem egyéb, mint nagyhangú indítványozás a helyzetük javítása végett, de ezen indítványok megtestesítését ad graecas calandras napolják el s a hosszú halogatásban végre örökre elalszanak.

Ez a szomorú tényállás házánk legtöbb helyén. A külföld bámulatatos erőfeszítéseket tesz a népnevelés előmozdítása és folytonos emelése czéljából, úgy, hogy parlamentekben gyakran találkozzunk földmivelő képviselőkkel, a kik miatt bizony nem lehet pirulniok a kényesebb osztályból való képviselő honfittársaknak.

Dóreség volna tagadni, hogy utjabban

itt Magyarországon a népnevelés érdekében nagy áldozatkészség nyilvánul. Városok és immár falvak is vetélkedve sietnek tanintézeteket létesíteni vagy legalább is a már meglévőket a modern kor követelményeinek magas színvonalára emelni.

Sok városban a négy osztályú elemi fuiskolán kívül nincs egyéb iskola. Még polgári iskola sincs!

Tisztelettel hajunk meg az elemi tanítóerők s azok fényes és dicsőre méltó érdemeik előtt, de engedjék meg, hogy sem létszámuknál, sem az iskolák kevesebb osztályánál fogva el nem ismerhessük, hogy a mostani nevelészet magasabb követelményeknek eleget tessenek. Nem ők az okai. A hátrány az ország lakossága és első sorban a szegényebb földmivelő osztály vagyis a tulajdonképeni népe; az elhanyagolás bűne pedig a képviselőtestület illeti.

Sok város büszke lehet főgymnáziumára, reáltanodájára, a mennyiben európai nivón állnak, de ezek a magasabb és szélesebb körű kiképzetetés alapjait szolgálják, melyek a szegényebb földmivelő osztály gyermekei előtt természetes hivatásuknál és jövődöbéli állásuknál fogva, zárva. Mint János temploma, csak egyes kivételes esetekben, kiváló tehetségeknek pattannak fel zárjai.

Mindezekből a következtetés nyilvánvaló. A szegényebb osztálynak elkerülhetlenül szüksége van egy hat osztályú elemi fuiskolára; a leányiskola-osztályait szintén emelnünk kell, ha csak a népnevelés mai állásával szemben nem akarunk hátramaradásunkról szegénységi bizonyítványt Európa színe elé állítani.

Kereskedelemügyi m. kir. miniszter.
Posta- és távirdeigazgatóság.

38633/99.

Pályázat.

A m. kir. posta-, távirde- és távbeszélőnél helyföldön 136 gyakorjelölti állásra ezzel pályázatot nyitok.

Ezen állásokra az 1883. évi I. t. cz. 14. §-a alapján mindazok pályázhatnak, akik középiskolát vagy ezzel egyenrangú más tanintézetet áreljárás vizsgával sikerrel végeztek, 18-ik életévüket betöltötték és magyar-állampolgárok.

Ezen feltételeken kívül a pályázók közösi erkölcsi bizonyítvánnyal fedilhetlen előéletüket, közhatósági orvosi bizonyítvánnyal pedig ép és egészséges voltukat tartoznak igazolni.

A pályázat alá bocsátott állásokat a kerületi posta- és távirdeigazgatóság foglalkoztatni, száma szerint minden igazgatóság tizenötöt. (15)

A sajtóközleg irt és születési, erвосi, erkölcsi és iskolai bizonyítványokkal felszerelt kérvények, a már közszolgálatban állók által előjárásuk, a közszolgálatban nem levők által pedig az illető fuzulzabíró vagy polgármester utján folyó évi július hó 31-ig a szerint, glol a pályázók alkalmazást óhajtauk nyert, a budapesti, kassai, kolozsvári, nagyváradi, pécsi, pozsonyi, soproni, temesvári vagy zágrábi posta- és távirdeigazgatóságok nyújtandók be s amennyiben az említett határidőig pályázók kellő számmal nem jelentkezének, később érkező folyamadványok is elfogadhatnak.

A pályázók közül kiválasztottak az illelő posta- és távirdeigazgatóság felhívására az igazgatóság vezetőjénél személyesen jelentkezni tartoznak, aki aztán felogadásuk iránt végleg határoz.

A felfogadott posta és távirdeigazgatóság-jelöltnek eskü helyett ezt pólló fogadalmat tesznek, hogy (1) fit napidíjban részesítettnek s a következő feltételek mellett lépnek szolgálatba:

1. Állásukat az illetékes posta- és távirdeigazgatóság felhívására f. évi szeptember hó 1-én vagy ha az igazgatóság másképben rendelkeznek, ehhez képest elfoglalni tartoznak.

2. Kötelesek a posta- és távirdeigazgatóság által kijelölendő hivatalnál, — melynek fogalmi hatósága alatt állanak — a posta- és távirdeigazgatóság gyakorlatilag, elsajátítani s ott rendszer szolgálatot teljesíteni.

3. 1900. évi szeptember hó 1-ére sajtát költségükben Budapestre, illetőleg Zágrábba fognak elhelyeztetni, a posta- és távirdeigazgatóság tanfolyam szabályszerű hallgatására.

4. A posta- és távirdeigazgatóság tanfolyam artama alatt, mint annak rendszeres hallgatói a tanfolyami szabályzatnak — minden tekintetben — alvetik magukat, tehát a beiratás és tandíjakat is, ha ezek alól a szabályzat alapján fel nem mentetnek, — fizetni kötelesek.

5. Napidíjait élvezetében a tanfolyamnak tíz óra terjedő ideje alatt is megmaradnak, de ennek fejében a tanfolyam — székhelyén levő posta- és távirdeigazgatóság — rendelkezése szerint, szabad idejökben szolgálatot tenni tartoznak.

6. A kik ezen feltételeknek eleget nem tesznek és akiknek magatartása vagy megbízhatósága kifogás alá esik, valamint azok is, akik a posta és távirdeigazgatóságokra más okok miatt alkalmazásoknak találatának: a szolgálat, illetve ezen brókaképeni alkalmaztatás alól egyszerűen felmentetnek.

7. Azok viszont, akik gyakorlati alkalmaztatásuk alatt teljes bevalának, a posta- és távirdeigazgatóság tanfolyam szabályszerű elvégzése s az alapvizsga sikeres elvégzése után, a posta- és távirdeigazgatóságokká neveztetnek ki, az 1883. évi IV. t. cz. 11. §-ában megállapított segélydíjjal, azaz ha feladott tanintézetet végeztek, évi 500 ft; különben évi 400 járandósággal; a posta- és távirdeigazgatóság tanfolyam szabályzata által előirt szakvizsga sikeres letételével pedig igényt szereznek a X. fizetési osztályba sorozott s az 1883. évi IV. t. cikkben meghatározott

még eddig senki sem nézett rám s egyszer, a mint kiterjeszté karjait, csókot dobott felém, hirtelen a vízbe cjtettem kezemből a kifest, a szívem egy nagyot dobbant s ekkor rögtön ráismertem a papára; a kit két év óta nem láttam.

Itt egy kicsit elhallgattam a gyermek, egyet-kettőt köhíntett, aztán megszorította az anyja kezét s büszkén megcsillant nagy, lázasfényű, könyes szeme, a mint dicselkedően folytatta:

— Ugy-e, hogy jó emlékező tehetségen van? Akkor — tudod mamuskám — mi-ör az a szerencsétlenség történt a papával, akkor még csak nyolczesztendő voltam és látod, azért most, két esztendő múlva ráismertem. Pedig — folytatta — a gyermek akadozva — nagyon megváltozott a papa. A haja csupa ősz lett, a háta meggöbült, aztán sovány szegény, — meg a ruhája is csunya, de a szemei, azok a régiak. Az édes, drága papuskám szemei, a ki olyan édesen kacaltott réám, mikor még ott, laktunk lenn az Alföldön s a mikor együtt sétáltunk hárman a városban és nekem az a hatvan forintos hintaló olyan nagyon megtetszett az öreg Brunner bácsi kirakatában. Te nem akartad, mamuskám, hogy a papa azt a drága lovat megvegye, de ő azért rám kacaltott és megvette nekem a pompás lovat.

A kis fiu ismét köhögött s az anya most már nem tudva visszafojtani köhögését, sirt halkán, hosszan, keservesen. A gyermek szemei is ködösen csillogtak, de azért folytatta:

— Ott, a ligetben, akkor megcsaltalak téged, mamuskám és azóta is két hét óta egyre csallak; de most már nem tudok tovább hallgatni. Mindent emondok neked... A mikor ráismertem a papára, hirtelen elszaladtam melőled s egy bokor mellé bujva, gyorsan kitéptem a notiszomból egy lapot s azt írtam erre: „Holnap ilyenkor ismét itt leszek.“ Aztán összegöngyölgettem a papirt s odadobtam a papának. A papa sápadt arca piros lett erre, a szemével könnyesen intett felém s aztán gyorsan felállt a padról és láttam, hogy reszketve ment tovább. Azt hiszem, hogy sirhatott, nagyon sirhatott akkor a papa... Massnap aztán engedtem kértem tőled, hogy a barátaimmal sétálni mehessék de én nem mentem velök, hanem siettem ki a ligetbe a papához. Óh mama — sutogta a gyermek szinte lassan a gyönyörtől — ha láttad volna, hogy mennyit ölelkeztünk és csókolóztunk mi akkor a papával! Az ólébe fogott mint valami polyásbabát, hintáztatott, rugogott, kacsogott, csókolót és mig mindert elkövette, sirt, egyre sirt. Aztán leültünk egymás mellé a padra és beszélgettünk. Azért jöttem akkor este olyan későn haza, mert nagyon sokat beszélgettünk. Elmondtam a papának, hogy mióta lakunk a fővárosban, hogy hogyan élünk, hova járunk, hogy én mit tanulok s hogy odalátok az Alföldön a rossz emberek elvették a szép házunkat, a szép bútorainkat s hogy a Mif lord kutyánk tavaly megdöglött és a vén Juci

cziczánk az idén megváltak. Elmondtam, hogy az öreg Julis dadam még mindig nálunk van, óh, a Julis tud mindent. Ő is beszélt a papával és ő is sirt, mikor meglátta, de nekem nem mertünk róla szólni, mert tudjuk, hogy mennyire haragszol rá. Óh, mamuskám pedig ő mennyire szeret téged! Kivette a hajadat a medálomból, a mit a nyakamon hordok és sirva csókolta... Igen, hat a Julis is mindent tud és ma este azt beszéte nekem, hogy a mióta beteg vagyok, minden éjszaka itt járka a papa az ablakunk alatt, a hol a vilagosságot látja. Egész éjszaka, mamuskám és gondolt meg, hogy három éjszaka egymásután! Pedig tegnap éjjel, úgy mondja Julis, hogy esett az eső és a papa mégis ott állt az ablak alatt az esőben, széiben. Látod mamuskám, a papa az éjszák papám, hogy szeret engem! De, — te... ha szeretnél mamuskám...

— Igen, bizony, — hangzott most az öreg Julis szava az ajtó felől, hangosan zokogva — ha a nagyvassának szive volna, kinyitná most az ablakot s felhívna ide ennek a kis árvának a szerencsétlen szülőjét. Mert hiába, így meg úgy, mégsem a kakuk fia, hanem az apja. Én csak lelkem nagysága...

— Nyisd ki az ablakot édes, drága mamám! — kiáltott közbe a gyermek szívet facsaró hangon s a megretent, elkábult asszonyra az Istenember is biztató azelkedéssel nézett le:

— Nyisd ki, nyisd ki, hogy én is megnyithassam neked a meg...

Árverési hirdetés.

A vagyombukott kis czelli takarékpénztár csődtömegehez tartozó 7 drb öreg kos, 201 drb öreg üri, 236 drb öreg nőstény, 4 drb toflyu kos, 24 drb üri toflyu, 30 drk-nőstény toflyu, összesen 502 drb és 40 drb sertés nyilvános bírói árverésen leendő értékesítése a csődválasztmány által elhatározatván, ennek foganatosítására folyó hó 27 ének délelőtt 9 óráját Kis-Czellbe (gazdasági major)

kitüzöm és arra a venni szándékozókát ezenel meghívom.

Kis-Czell, 1899. évi jul. 9 én.

Dr. Porkoláb Mihály,
csődtömeggondnok.

Eltő kis-czelli butoraru raktar!

Rosenthal Jozsef

butorkereskedő, kárpitos-mester Kis-Czell.

Ajánlja a n. é. közönség szives figyelmébe a Kis Czellben (Bazár-épület) fennálló s modernül berendezett

butorraktarát és kárpitos üzletét.

Ugy a saját készítményü, valamint az elsőrangu gyáraktól beszerzett árúkat a lehető

legolcsóbb áron

bocsájta rendelkezésre. Elfogad e szakmába vágó mindennemü új munkát, valamint javítást, melyet úgy helyben, mint vidékén a legjutányosabb áron eszközöl.

A n. t. közönség pártfogását kéri tisztelettel

Rosenthal Jozsef

butorkereskedő és kárpitos.

REICH IMRE

ácsmester, deszka, épület- és metszettfa kereskedő

Atulított tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy Kis Czellben, a Sági utca végén a mai kor igényeinek teljesen megfelelő deszka-, épület- és metszettfa kereskedést nyitottam. Midőn azon szerencsés helyzetbe jutottam, hogy anyagaimat — egy a sterer. valamint az usztatott kárpátii fákat — az első kézből vásárolhatom, az eddig létező árakat tetemesen leszállítottam.

Az építészet és fakereskedés terén szerzett több évi tapasztalataimat oda fogom irányítani, hogy a n. é. közönséget mindenkor a legszolidabban és lelkiismeretesen kiszolgálhassam.

Elvállalok minden néven nevezendő ácsmunkákat, ugymint: tetőzetek, toronysüvegek, vi í és száraz malmok építését.

A n. e. közönség b. pártfogását kérve vagyok

kiváló tisztelettel.

Reich Imre

deszka-, épület- és metszettfa kereskedő.

HORVÁTH JÓZSEF kávéháza

Kis-Czell, a vasuti-állomás közelében.

A modern igényeknek teljesen megfelelő

Kávéház.

Hosszu évek tapasztalatait érvényesítendő, minden igyekezetem oda irányul, hogy a m. t. vendégeimnek lelkiismeretes pontos kiszolgálással, kitűnő, legjobbmínőségű kávéházi italokkal rendelkezésére állhassak.

Naponkint fagyalt és jegeskávé kapható!

Számos látogatásért esedez tisztelettel:

Horváth József

KÁVÉSA.

Vas- és Veszprémvármegye legelsőbb bevásárlási forr.

FIKÓKÖZLET: **TÖRÖKSTEIN, J.** FIKÓKÖZLET: **PÁPA**
KIS-CZELL divatárú üzlete KIS-CZELL, főútlel Schreiber-téle ház. KOSÁRS Lajos-utca.

Ajánlja a n. é. közönség figyelmébe az alábbi rendkívül olcsó árúit.

vég tiszta czérnavászon	3 frt 90 kr.	1 valódi Pichler férfi kalap	frt 75 kr
czérna kanavász	3 . . . 90	1 legújabb divatú vasnyéllel ellátott esernyő	
női öltönyre való szövet	1 . . . 60	5 soros férfigallér	
méter valódi delmá	45	1 pár kézélő	
franciaia batistát	35		
legjobbmínőségű kardon	16		

500 drb Rekord gyorsforraló kombinált hajszűttel teljesen tűzveszélytelen, a szesz, a kőszőlők feldöntése esetén sem folyik ki. Esen Rekord gyorsforraló, melynek ára 1 frt, egyedül csak Lóvorn

Ugy fő- valamint főküzeleteinkben nagy választék áll rendelkezésre!

Köznívánítás.
A n. t. közönség figyelmébe ajánljuk a következőket: ...
Nincs többé ...
A n. t. közönség figyelmébe ajánljuk a következőket: ...
A n. t. közönség figyelmébe ajánljuk a következőket: ...
A n. t. közönség figyelmébe ajánljuk a következőket: ...

"Somlyóvidéki Hírlap"

"Kis-Czell és Vidéke"

"Vörösmarty"-könyvnyomdája Devecser.

A modern technika minden kellékével felszerelt nagyszabás nyomtárnak elvállal mindennemü nyomtatványok pontos és díszes kiállítását, u. m.

- könyveket, betlapokat, kereskedelmi nyomtatványokat, rziparatokat.
- Meghívókat, körleveleket, gyászjelentéseket, névjegyeket stb. stb.

Minden néven nevezendő nyomdai munkákat díszesen és izlősen legolcsóbb áron állítja ki.

Megrendeléseket elfogad:

a "Kis-Czell és Vidéke" kiadóhivatala Kis-Czell Gyarmat-tér 76, Gófn-féle ház.